

Skrifter, og da nu Forordningen af 1741 netop i Motiverne til det foreliggende Lovforslag erkendes for omtvistelig i saa Henseende, nemlig med Hensyn til, hvorvidt Arvingerne have Ret til at disponere længere end 30 Aar over Forfatterens Skrifter, synes det mig, at paa samme Tid, som man hæver Forordningen af 1741, burde man med Hensyn til dette tvivlsomme Tilfælde sørge for, at der træffes Bestemmelser i Lighed med hvad der findes i det foreliggende Lovforslag for andre Tilfælde.

Gomard: Med Hensyn til de dramatiske Forfatteres Eiendomsret, om hvilken den ærede Rigsdagsmand, der nys havde Ordet, sagde, at den lod det Mindste tilbage at ønske, da skal jeg vistnok give ham Ret deri med Hensyn til Forfatterne og Forlæggerne; men med Hensyn til Publicum kan jeg ikke troe Andet, end at de Paragrapher, som angaae den dramatiske Litteratur, skulle det meget uheldigt, i Særdeleshed for de nuværende Skuespillerelskaber i Provindserne. Hidtil have disse upaatakt benyttet hele vor dramatiske Litteratur, uden at der derfor har været stillet nogen som helst Fordring til dem, hverken fra det herværende kongelige Theater eller fra Forfatterne. Det forekommer mig ikke ganske billigt, om man nu paa eengang ikke alene berøver dem for Fremtiden det Repertoire, der bliver produceret, men tillige tager fra dem det, som de hidtil have troet at være i lovlig Besiddelse af. Den Dag, denne Lov kommer ud, saaledes som den nu foreligger, maae samtlige Provinds-Skuespillerelskaber høre op med at spille Comedie. De kunne ikke spille Comedie længere, fordi de først maae arrangere sig med Forfatterne og deels med Theatrene, og gjøre de ikke det, gaae de ind under § 21, som idømmer dem Mulkt fra 10. til 200 R. Jeg vil henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, om man ikke burde indbringe i Loven en Tilføining til § 17 om, at Loven idetmindste ikke fik tilbagevirkende Kraft, og dernæst forekommer det mig ogsaa, at det Repertoire, det være sig Musik eller dramatiske Arbejder, som blev erhvervet af det kongelige Theater, maa ogsaa for Fremtiden — efter min Mening — de reisende Skuespillerelskaber

i Provindserne beholde Ret til at opføre. Det er vitterligt, at det kongelige Theater egentlig er et Stats-theater; man kommer stadig til os og forlanger ikke ringe Midler, saavel til Bygninger som til andre Fornødheder, for at opretholde denne Kunstanstalt; man siger til os, naar der indvendes, at det egentlig kun har Værd for Kjøbenhavn, at hele Landet har godt af det, at det har godt af, at der er en dramatisk Litteratur, at det er dannende for Folket, at man vil faae de samme dramatiske Stykker at see i Provindserne, om ogsaa i en noget ufuldkommen Skikkelse, men dette skærer man bort ved denne Lov, og jeg tvivler om, hvis disse Bestemmelser usforandrede vedtages, naar man senere vil komme og forlange Penge til Theatret, at da Folkets Repræsentanter ville være tilbøjelige til at votere disse Summer. Man kunde vel sige derimod, at det er ubilligt, at de reisende Skuespillerelskaber skulde lucrere paa Forfatternes Beføstning; men det, de hidtil upaatakt have benyttet, mener jeg dog, at de bør beholde. Det er en Selsølg, at det ikke er min Mening, at de dramatiske Forfatteres Arbejder, som skrives for de to andre Scener i Kjøbenhavn, skulle stilles paa samme Maade, som hvad der tilhører det kongelige Theater; disse ville de naturligviis ikke have Ret til at opføre uden efter Overenskomst med Bedkommende; men det kongelige Theaters Repertoire bliver erhvervet paa en anden Maade; det bliver tildeels erhvervet for Statens Penge og maa efter min Mening til en vis Grad være Stats-eiendom og høre hele Folket til. Hvad den Bestemmelse i § 17 angaaer, der giver denne Lov en tilbagevirkende Kraft for alt udfornne Arbejder, saa har visse ingen Componist eller Forfatter ventet, at der nogenstunde i Tiden skulde kunne tilflyde ham andre eller flere Fordele end dem, han allerede har oppebaaret, eller kan oppebære gjennem sin Forlægger ved nye Dplag af sine Skrifter. Han er engang bleven betalt efter den Takt, der var fastsat, og hvormed han har fundet sig tilfreds, og dermed er hele hans Fordring med Hensyn til tidligere Præstationer aldeles afsluttet. Nu kunde det vel være, og det har jeg ogsaa hørt yttre af dramatiske Forfattere